

המלכות, נְחַתִּין (ס"א נְפָקִין) עַד דְּמָטוּ לְהַאי רוּחָא שְׁמַאלָא,
 דְּאַקְרִי אַדִּירִי"ה. הן יורדות עד שמגיעות לזאת הרוח שבשמאל ההיכל הנקראת
 אדירי"ה וְאַקְרִי לְבַנְתָּהּ הַסְּפִירָה. ונקראת גם לבנת הספיר כי רוח זו היא
 הנקבה והיא נקראת 'לבנת' לזכר הנקרא 'ספיר' (רמ"ק) כְּמָה דְּאוּקְיָמָנָא
 בְּסִטְרֵין אַחֲרֵינֵין כמו שבארנו באפנים אחרים.

בשמאל ההיכל נעשות אותן הנשמות כלולות זכר ונקבה כאחד
 כִּיּוֹן דְּמָטוּ לְהַאי רוּחָא אֵינּוֹן נְשָׁמְתִין נוֹקְבִין כיון שמגיעות
 הנשמות הנקבות לרוח זו שבשמאל ההיכל, נְקָטָא לֹוֹן הַאי רוּחָא,
 וְקִיּוּמָאן בֵּיהּ נוטלת אותן הרוח ועומדות שם הנשמות ומתעכבות שם עד שמגיע
 זמן הראוי להן. וְלְבַתָּר אַתְּפְּלִילוּ רוּחָא דָּא דְשְׁמַאלָא,
 בְּרוּחָא דָּא דִּימִינָא אח"כ נכללת רוח זו שבשמאל ההיכל ברוח שבימין
 ההיכל. וְכִדִּין אַתְּעִבִּידוּ אֵינּוֹן נְשָׁמְתִין, כְּלִילָן דְּכָר
 וְנוֹקְבָא כְּחָדָא (מְזִדְּוִיגֵין) [כו] ואז נעשות אותן הנשמות כלולות זכר ונקבה כאחד
 וּפְרָחָאן מֵהַאי הֵיכְלָא וְאַתְּפְּרִשָׁן בְּבִנֵי נְשָׂא ופורחות אותן

אור הרשב"י

שהוא בין ס"ג מ"ה כנודע והוא ר"ו שכל אחד
 הוא בסוד ע"ב ע"ב ע"ב, ובזווג שני נותן בה
 ע"ב ממש שהוא חיה שלה וכו' וכתב עוד
 בהמשך ונמצא שבב' זיווגים נגמר הולד
 ואפשר שזה שאמרנו בדרושים שלכל ולד
 צריך ב' זיווגים, ע"ב.

[כו] כתב הרב בע"ח שער ט"ל פרק י'
 בתחילתו, שכל זווג זווג שיש בין באמא בין
 בנוק' דו"א צריך תחילה לזווגם לעשות בה
 בחי' כלל, ואח"כ זווג שני להתעבר ולהוליד
 ממש בחי' נשמות, ועוד כתב שם בשער י"א
 אות י"ז רוחא קדמאה היא נר"ן של הנקבה

הנשמות מהיכל זה ונבדלות ומתלבשות בגופים נפרדים הזכר בזכר והנקבה בנקבה. **כִּדְ**
אַתָּא לְאַתְּכַלְלָא כָּל חָד כְּפּוּם אַרְחִיָּה כאשר באות להתכלל כל
 אחד בגוף אחר לפי דרכו בעולם, **וּלְבַתָּר מִזְהוּוֹנָן כְּחָדָא** ולאחר מכן
 מזדווגות בעולם הזה כאחד להיות איש ואשה שזכו.

מכח ההתעוררות ויחוד זו"ן נעשים האופנים בחינת נפש

רוּחָא דְאֵא דְשִׁמְאָלָא בִּימִינָא, ועולה ההתעוררות מרוח השמאלית הנוק'
 לרוח הימני הזכר לעורר היחוד ביניהם **כְּטִישׁ דְּאֵא כְּרָא**
לְאַתְּכַלְלָא. מכים זה בזה להתכלל (וענין ההכאה הוא התכללות האורות זה בזה)
וְנִפְקֵי נְעִיצִין דְּמַתְּפְשִׁטֵי לְכָל עֵיבָר ומהכאה זו יוצאים ניצוצות לכל
 ה"ק, **וְאַתְּעִבִּידוּ אֵינּוֹן אֹפְנִים מְנִיָּהוּ** ונעשים מהם האופנים שהם
 בחינת נפש, **מֵאֵינּוֹן נְעִיצִין דְּנִפְקֵי מִגּוֹ רוּחָא שְׁמָאָלָא** מאותם
 הניצוצות היוצאים מרוח השמאלית שהיא בחינת נקבה יוצאים האופנים שהם נוקבין,
דְּכְתִיב בְּהוּ שְׁכַתּוּב עַל הָאֹפְנִים, (יחזקאל א) **מֵרְאָה הָאֹפְנִים**
וּמַעֲשִׂיהֶם כְּעֵין תְּרִשִׁישׁ. והם בחינת עולם העשיה מסיטרא דנפש בחינת
 הנוקבא **וְאֵלֵין אֵינּוֹן אֹפְנִים דְּמִלְּהֶטֶן אִשָּׁא**, והם אפנים הלוחטים
 אש כמו שכתוב ומראיהם כגחלי אש בוערות כמראה הלפידים (יחזקאל א יג) כי הם מצד
 השמאל שהוא בגבורה **וְקִיָּמִין בְּשִׁירְתָּא** והם עומדים בשורה כדלהלן.

בוק היא חיה ששולטת על האופנים ומנהיגה אותם

פִּיּוֹן דְּאֵתְּפִסְמוּ רוּחָא בְּרוּחָא כיון שנתבסמו ונתמתקו גבורות רוח

הנוקבא בחסדים של רוח הזכר, **וְאֵתְּפִלְיוּ בְּחָדָא** ועל ידי זה נכללו

ונעשו כאחד, **פְּדִין נְפָקָא חָד נְהִירוּ** אז יוצא מצד הזכר אור אחד

דְּסִלְקָא וְנַחְתָּא שעולה להביא שפע מרוח הזכר שממנו יצא ויורד להשפיע

למטה, **וּמְתִישְׁבָּא עַל אַרְבַּע שׁוּרֵין דְּאוּפְנִים** ומתיישב על ארבעה

שורות של האופנים לחיותם ולהנהיגם, **וְאִיהוּ חָד חִיּוּתָא דְּשִׁלְטָא**

עַלִּיּוּהוּ, וְאֶקְרִי בְּזֶק, והוא חיה אחת השולטת על האופנים ונקראת 'בזק'

הַאי בְּזֶק נְהִיר בוק זה מאיר לאופנים שתחתיו **בְּנְהוּרָא דְּנְצִיץ גּוֹ**

שִׁלְהוּבָא בכח האור שמתנוצץ בתוך השלהבת שבשמאל ההיכל [כו], **וְשִׁלְטָא**

עַל כָּל אֵינוֹן אוּפְנִים ושולט על כל אותם האופנים שתחתיו ומנהיגם.

מהבזק מתפשט רקיע העומד על שני עמודים בסוד מט"ט וסנדר"ל ומעליו ממונה

סטוטרי"ה שנכלל באדירי"ה

וְאֵתְּפִשְׁט מִנִּיהּ חָד רְקִיעָא ומהבזק מתפשט רקיע אחד בהיכל לבנת

הספיר והוא בחי' יסוד הפרטי שיש בזה ההיכל, **דְּקִיּוּמָא עַל**

תְּרִין סְמְכִין העומד על שני עמודים שהם סוד נצח והוד, **וְאֵינוֹן תְּרִין**

סְמְכִין אֵינוֹן תְּרִין בְּרוּבִין, ואלו השני עמודים הם שני כרובים שהם ב'

אור הרשב"י

[כו] כי כשם שהאופנים שיצאו מהנהורין מקבל התנוצצות אור מהאור השמאלי מקבלין ניצוצות מהרוח השמאלי, כך גם בזק שבהיכל (יהל אור).

הלימוד היומי

מלאכים מט"ט וסנד"ל **חַד מִסְטָרָא דָא, וְחַד מִסְטָרָא דָא.** מלאך אחד עומד מצד זה ומלאך אחד עומד מצד זה **וְהָאֵי רְקִיעַ עַל רִישׁ־יְהוָה,** וזה הרקיע הוא עומד על ראשם **כְּמָה דְכַתְיִב,** כמו שכתוב (יחזקאל י) **וְאַרְאֶה וְהִנֵּה אֵל הַרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ הַפְּרָבִים. וְלֹאֵו הָאֵי רְקִיעַ דְעַל רִישׁ חַיּוֹתָא** ואין זה הרקיע העומד על ראש החיות הנזכר ביחזקאל (א, כב) 'ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא'. **וְהָאֵי בְּזֻק מְמוֹנָא עֲלֵיהּ,** ובזק זה ממונה על הרקיע והרוח העליון שנכלל בזכר ונקבה עומד מעל כולם **וְרוּחָא עֲלָאָה דְאַתְפְּלִיל, עַל כֻּלָּא** והרוח העליון הנקרא סטטורי"ה שנכלל ברוח אדירי"ה הוא עומד מעל כולם וממונה על כל מה שנמצא בזה ההיכל.

המלאך סנד"ל מקבל התפילות שבזה הרקיע ומעטר ומקשט אותן שיהיו ראויות לעלות וכאשר כל ישראל סיימו להתפלל מעלה התפילות וקושר מהן קשרים וכתרים לקונו

כָּל אֵינּוֹן צְלוֹתֵינוּ, דְּמִקְדָּמֵי עַד לָא סִיּוּמֵי יִשְׂרָאֵל בְּלָהוּ צְלוֹתֵהוֹן, כל אותן התפילות שמקדימות לעלות עד שלא סיימו עם ישראל בכל מושבותיהם את התפילה **מִתְעַכְבֵּי בְּהָאֵי רְקִיעָא** [כח] הן מתעכבות

אור הרשב"י

[כח] כי האדם בתפילתו חוצב להבות אש בדברי פיו ואותם ההבלים מתהווים לרוחניות ובסוד הכוונה מאירים יותר ויותר ואותן המציאויות הוא סוד תיקון המתהווה ונתקן באויר העולם ואינו מסתלק מאויר העולם עד נמר התפילה לאחר עלינו לשבת ואחר כך

הלימוד היומי